

Sygn. akt VIII U 1175/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2016 r. w Gliwicach

sprawy Ł. K. (1) (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania Ł. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 11 lutego 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1175/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) oraz ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. nr 237, poz. 1656 ze zm.), odmówił przyznania Ł. K. prawa do emerytury pomostowej, argumentując iż nie wykazał on 15 lat pracy w warunkach szczególnych, przed dniem 1 stycznia 1999r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i 33 ustawy emerytalnej, a po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Ubezpieczony Ł. K. (2) w odwołaniu od decyzji wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej, podnosząc, iż spełnia warunki do przyznania tego świadczenia. Ubezpieczony domagał się zaliczenia do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w K. Zakładach (...) w K. od 11 września 1974r. do 5 kwietnia 1993r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 15 lipca 2015r. sygn. VIII U 418/15 Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił odwołanie.

Sąd I instancji powołując się na art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych dokonał analizy pojęcia „pracownika” jakim posługuje się ten przepis i uznał, że ubezpieczony z uwagi na wykonywanie współpracy w okresie od 1 lutego 2008r. do 8 lutego 2014r., nie był pracownikiem a nadto nie wykonywał po dniu 31 grudnia 2008r. prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. W konsekwencji Sąd ten uznał, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek do przyznania mu emerytury pomostowej.

Na skutek apelacji ubezpieczonego, wyrokiem z dnia 15 marca 2016r. sygn. III AUa 2015/15 Sąd Apelacyjny w Katowicach uchylił zaskarżony wyrok z dnia 15 lipca 2015r. i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny wskazał, iż Sąd I instancji, poddając kontroli zaskarżoną decyzję, wskazał na konieczność kumulatywnego spełnienia przesłanek określonych w treści art. 4 cytowanej ustawy o emeryturach pomostowych wskazując na konieczność spełnienia wszystkich wymaganych przesłanek i uznając że ubezpieczony nie spełnił tych przesłanek odwołanie oddalił.

Sąd Apelacyjny podkreślił, iż faktem jest, iż ubezpieczony w chwili składania wniosku o emeryturę pomostową nie pozostawał w stosunku pracy, posiadał status osoby bezrobotnej z prawem do zasiłku, natomiast z jego oświadczenia wynikało pozostawanie w stosunku współpracy z żoną w okresie od 1 lutego 2008r. do 8 lutego 2014r. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, błędem jednak jest stawianie wymogu posiadania statusu pracownika w chwili składania wniosku o świadczenie, bądź w okresie go poprzedzającym, jak zdaje się to czynić Sąd I instancji. Próżno taki wniosek wysnuć na podstawie analizy pojęcia „pracownika”, zaprezentowanego w treści art. 2 pkt 3 ustawy, zawierającego ustawową jego definicję. Ubezpieczony wywodzi swoje prawo do emerytury pomostowej z faktu bycia pracownikiem w K. Zakładach (...) w K. i świadczenia tam pracy w warunkach szczególnych. Posiadanie przez Ł. K. (1) statusu pracownika w okresie od 11 września 1974r. do 5 kwietnia 1993r. nie jest kwestionowane i zostało potwierdzone przez pracodawcę. Również nie był kwestionowany sposób rozwiązania umowy o pracę - za porozumieniem stron, co oznacza, iż została spełniona przesłanka określona treścią art. 4 pkt 7 ustawy.

Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę, że ubezpieczony we wniosku o emeryturę pomostową złożył wyraźne oświadczenie, iż po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (pkt 6 wniosku), co świadczy o tym, iż swojego prawa do świadczenia nie upatrywał w spełnieniu warunku określonego treścią art. 4 cytowanej ustawy. Dał temu wyraz w apelacji, powołując się na treść art. 49. Przepis ten nie wymaga spełnienia warunku określonego treścią art. 4 pkt 6, co do wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub prac w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, po dniu 31 grudnia 2008r. Odnosząc się do błędnej argumentacji Sądu I instancji w zakresie nieposiadania przez ubezpieczonego statusu pracownika, Sąd odwoławczy wskazał, iż art. 49, w odniesieniu do którego należy rozpatrywać spełnienie przez Ł. K. (1) warunków wymaganych do nabycia prawa do emerytury pomostowej, w odróżnieniu do treści art. 4 ustawy, nie posługuje się pojęciem pracownika, ale zawiera sformułowanie, iż prawo do emerytury przysługuje również osobie na warunkach tam wskazanych. Konstatacja, iż ubezpieczony był pracownikiem w okresie od 1974r. do 1993r., a następnie rozwiązał umowę o pracę za porozumieniem stron, winna była doprowadzić Sąd I instancji do konieczności zbadania spełnienia przez niego pozostałych warunków, wynikających z treści art. 49 cytowanej ustawy, w tym w szczególności w zakresie kwalifikacji jego pracy wówczas wykonywanej. Z uwagi na okoliczność, iż Sąd Okręgowy w ogóle nie badał tej kwestii, zaszła konieczność wydania orzeczenia kasatoryjnego.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Apelacyjny nakazał Sądowi I instancji odnieść się do spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich warunków prawem przewidzianych i dopiero na tej podstawie, ustosunkowania się do zasadności roszczenia o przyznanie prawa do emerytury pomostowej. W szczególności, nakazał zbadanie charakteru pracy ubezpieczonego w spornym okresie w oparciu o przedstawione przez niego dowody, pominięte w postępowaniu przed Sądem I instancji. Podkreślił, że dopiero przeprowadzenie postępowania dowodowego w całości, pozwoli Sądowi I instancji na ocenę, czy ubezpieczony spełnił wszystkie warunki niezbędne do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia.

W toku ponownego rozpoznania sprawy, po uzupełnieniu postępowania dowodowego, Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny:

Ł. K. (2) urodził się (...)

W dniu 20 stycznia 2015r. złożył wniosek o emeryturę pomostową.

Zaskarżoną decyzją z dnia 11 lutego 2015r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej powołując się na art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych z uwagi na nie udowodnienie co najmniej 15- letniego okresu pracy w warunkach szczególnych przed dniem 1 stycznia 1999r. oraz nie wykonywania po dniu 31 grudnia 2008r. prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd ustalił, iż od 1 lutego 2008r do 8 lutego 2014r. ubezpieczony był osobą współpracującą w PHU (...) - fex K. K. należącym do jego żony.

W okresie od 11 września 1974r. do 5 kwietnia 1993r. ubezpieczony był zatrudniony w K. Zakładach (...) w K.

W świadectwie pracy z dnia 30 listopada 1993r. wskazano, że odwołujący zajmował następujące stanowiska:

- od 11 wrzesień 1974r. do 31 października 1976r. – elektromonter,
- od 1 listopada 1976r. do 31 marca 1981r. – palacz kotła sodowego,
- od 1 kwietnia 1981r. do 30 września 1985r. – mistrz oddziału regeneracja i z-ca kierownika oddziału regeneracja,
- od 1 października 1985r. do 31 lipca 1991r. – kierownik wydziału produkcji celulozy,
- od 1 sierpnia 1991r. do 5 kwietnia 1993r. – specjalista ds. likwidacji wydziału produkcji celulozy,
- od 6 kwietnia 1993r. do 31 października 1993r. – specjalista ds. marketingu.

K. Zakłady (...) w K. zajmowały się produkcją celulozy, papierów, wyrobem worków. Był to zakład chemiczny, gdzie występowały szkodliwe wyloty i kwasu siarkowego.

Przez pierwsze 10 dni ubezpieczony pracował na wydziale energetycznym na warsztacie ślusarskim przy naprawie odźwiżaczy przy kotłach węglowych. Następnie jako pracownik warsztatu pracował cały czas na wydziale przy utrzymaniu ruchu urządzeń energetycznych, zarówno pieców węglowych, turbin jak i usuwaniu awarii energetycznych urządzeń na wydziale celulozy i kaustyzacji. Była to praca w zapyleniu i zadymieniu.

Od 1976r. został skierowany do pracy na wydziale regeneracji ługów. Był pomocnikiem palacza, palaczem, brygadziwą zmianowym i mistrzem kotła sodowego. Celem działania tej jednostki była produkcja i regeneracja ługów, których używało się do rozpuszczania drewna – zrębków. Znajdował się tam kocioł sodowy, odbywało się mielenie wapna na pył do kaustyzacji. Był również młyn do siarczanu glinu. Jako pomocnik piecowego ubezpieczony wykonywał czynności fizyczne typu: nakładanie łopaty, wycieranie jak coś się rozlało. Jako palacz nadzorował cykl produkcyjny. Jako mistrz kotła sodowego panował nad całością tj. kotłem sodowym, kaustyzacją, magazynem wapnia. Był to proces

otwarty, więc pracownicy wdychali szkodliwe opary. Z uwagi na to, że kotły sodowe są wybuchowe, ubezpieczony musiał być stale na miejscu, bo w każdej chwili mogło dojść do wybuchu. Ubezpieczony pracował w narażeniu na wybuch i szkodliwe opary.

Następnie ubezpieczony został kierownikiem wydziału celulozy, któremu podlegał wydział regeneracji ługów. Na wydziale celulozowni była produkowana masa celulozowa, olej talowy, substancje chemiczne od siarczków, siarczanów, węglanów, kwasów siarkowych. Nadto cały proces odbywał się na zasadzie ciśnienia i temperatury, praca odbywała się przy urządzeniach pod dużym ciśnieniem, w atmosferze wody. Jako kierownik wydziału ubezpieczony cały czas przebywał na wydziale, gdzie trwały procesy produkcyjne, kierował brygadami awaryjnymi. Do jego obowiązków należało dopilnowanie aby procesy produkcyjne przebiegały sprawnie. Miał nadzór nad całością, tj. kotłem sodowym, warnikami, warzelnią, kaustyzacją. Pracował w narażeniu na szkodliwe opary. Z uwagi na fakt, że Zakład był ponad 100 letni, cały czas coś się psuło. W ciągu doby było 8-9 awarii. Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu a często po godzinach, musiał bowiem przyjść do każdej awarii. Chodził po zakładzie w ubraniu roboczym i butach gumowych. Bywało że spędzał w zakładzie nawet 2 dni. Bywało, że do pracy do usuwania awarii szedł mistrz lub kierownik, gdyż brakowało pracowników. Na 22 stanowiska obsadzonych było 16-18.

Po kontroli w 1991r. wydział celulozy nie ruszył już z uwagi na warunki pracy.

Wraz z odwołującym w K. Zakładach (...) pracowali świadkowie P. M., B. N. i C. P.. Świadek P. M. pracował w latach 1967-2003 przez 9 lat jako pracownik fizyczny w komórce pomiarowej, następnie jako mistrz na wydziale automatyki, kierownik wydziału energetycznego oraz od 1991 główny specjalista utrzymania ruchu. Świadek B. N. pracował w latach 1972-1993 – był kierownikiem komórki pomiarowej wydziału automatyki, głównym mechanikiem, szefem produkcji i utrzymania ruchu. Świadek C. P. w latach 1968-1971 odbywał naukę zawodu elektromontera, potem przez rok pracował w workowni a następnie papierni oraz jako elektromonter w jednostce regeneracji ługów, która podlegała pod celulozownię.

Ubezpieczony udowodnił 32 lata, 4 miesiące i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Na dzień wydania zaskarżonej decyzji ukończył 60 lat życia.

Bezsporne jest, że ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Powyższe okoliczności ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego, zeznań świadków P. M. (zapis protokołu rozprawy z dnia 7 października 2016r. min. 5.54 i n. k.87), B. N. (zapis protokołu rozprawy z dnia 7 października 2016r. min. 14.49 i n. k.87) i C. P. (zapis protokołu rozprawy z dnia 7 października 2016r. min. 28.23 i n. k.87) oraz przesłuchania ubezpieczonego (zapis protokołu rozprawy z dnia 7 października 2016r. min. 41.49 i n. k.87).

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia. Zeznania świadków były spójne, logiczne i korespondowały z wyjaśnieniami ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 965 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

- 3) osiągnął wiek co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Po myśli art. 3 ust. 1 prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Zgodnie z ust. 3 tego przepisu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1 (ust.4). Za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3 (ust. 5). Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust.7).

Ubezpieczony nie może nabyć prawa do emerytury pomostowej w oparciu o cytowany wyżej art. 4 ustawy, gdyż po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy – co nie jest okolicznością sporną. Natomiast art. 4 ustawy wymaga łącznego spełnienia wszystkich wymaganych przesłanek.

Prawo odwołującego do emerytury pomostowej należy rozpatrywać w świetle art. 49 omawianej ustawy – na co zwrócił uwagę Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu do wyroku z dnia 15 marca 2016r. sygn. III AUa 2015/15.

Zgodnie treścią art. 49 prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W mniejszej sprawie nie było przedmiotem sporu, że ubezpieczony urodził się po dniu 31 grudnia 1948r., osiągnął wymagany wiek 60 lat, posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy oraz nie pozostaje w zatrudnieniu.

Przedmiotem sporu było natomiast, czy ubezpieczony wykazał co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy.

W ocenie Sądu przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, iż ubezpieczony przed 1 stycznia 1999r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych a jedynie pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W spornym okresie zatrudnienia od 11 września 1974r. do 5 kwietnia 1993r. w K. Zakładach (...) w K. ubezpieczony początkowo pracował kilka dni na wydziale energetycznym na warsztacie przy naprawie odzūżlaczy przy kotłach węglowych. Następnie jako pracownik warsztatu pracował cały czas na wydziale przy utrzymaniu ruchu. Usuwał awarie maszyn w kotłowni, celulozowni, w podległych wydziałach wydziału energetycznego. Od 1976r. pracował na wydziale regeneracji ługów. Był pomocnikiem palacza, palaczem, brygadzystą zmianowym i mistrzem kotła sodowego. Zajmował się czynnościami pozwalającymi na utrzymaniu procesu produkcji ługów. Jako pomocnik piecowego ubezpieczony wykonywał czynności fizyczne typu: nakładanie łopata, wycieranie jak coś się rozlało. Jako palacz nadzorował cykl produkcyjny. Jako mistrz kotła sodowego panował nad całością tj. kotłem sodowym, kaustyzacją, magazynem wapnia. Następnie pracował również jako mistrz oddziału i z-ca kierownika oddziału regeneracja, cały czas przy utrzymaniu ruchu.

Od 1 października 1985r. został kierownikiem wydziału celulozy, gdzie była produkowana masa celulozowa, olej talowy, substancje chemiczne od siarczków, siarczanów, węglowodanów, kwasów siarkowych i na tym wydziale pracował jako kierownik do lipca 1991r. Stale przebywał na oddziale będącym w ruchu – do jego obowiązków należało dopilnowanie aby procesy produkcyjne przebiegały sprawnie. Miał nadzór nad całością, tj. kotłem sodowym, warnikami, warzelnią, kaustyzacją.

Powyższą pracę odwołujący wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szkodliwych w zakładzie, który był zakładem chemicznym, gdzie występowały szkodliwe wyziewy ługów i kwasu siarkowego, wysoka temperatura, zapylenie, zadymienie, zagrożenie wybuchem przy urządzeniach pracujących pod dużym ciśnieniem.

Nie budzi wątpliwości Sądu, iż wykonywane przez ubezpieczonego prace zaliczają się pracy wykonywanej w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016r., poz.887 ze zm.). Prace wykonywane przez ubezpieczonego wymienione są bowiem w Wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.), zawierającego wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W dziale VI wykazu A zawierającym prace w leśnictwie, przemyśle drzewnym i papierniczym wymieniono m.in.: pod poz. 14 wytwarzanie kwasów i ługów warzelnych, pod poz. 16 produkcję oleju talowego i węgla wapnia. Z kolei w dziale XIV wykazu A pod poz. 24 wymieniona jest kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, zaś pod poz. 25 działu XIV wymieniona jest bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Sąd Okręgowy zwraca jednak uwagę, iż aby uzyskać prawo do emerytury pomostowej w oparciu o art. 49 ustawy, ubezpieczony w dniu wejścia w życie ustawy musi posiadać wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Oznacza to,

że praca wykonywana przez ubezpieczonego w okresie spornym w K. Zakładach (...) w K. musi nie tylko zostać zakwalifikowana do pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu dotychczasowych przepisów tj. art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ale też musi być to praca w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Innymi słowy musi to być praca wymieniona w załączniku 1 lub 2 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych.

Powyższe potwierdził Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 27 lutego 2014r. sygn. III Ua 1045/13 (LEX nr 1439028) wskazując, że jeżeli osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i z tego względu posiada jedynie staż pracy w warunkach szczególnych według poprzednio obowiązujących przepisów, to może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu obecnie obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 tej ustawy). Innymi słowy, brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej takiemu ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie może być traktowany w ten sposób. Takie stanowisko potwierdził również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 marca 2012r. II UK 164/11 (OSNP 2013/5-6/62).

Praca ubezpieczonego w okresie spornym nie może zostać zaliczona do prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż wykonywane przez niego prace nie zostały wymienione w załączniku 1 ani załączniku 2 do tej ustawy. A zatem ubezpieczony nie spełnia wszystkich przesłanek wymaganych w art. 49 ustawy.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c, oddalił odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek